

Plataners de la Font del Raval

Els Prats de Rei

Ubicació

Comarca:	Anoia
Lloc/Adreça:	Carreró dels Horts, s/n
Emplaçament	Al límit sud-est del nucli urbà, tocant a la zona dels horts, al costat de la Font del Raval.
Alçada:	602
Coordenades:	
Latitud:	41.70571
Longitud:	1.54482
UTM Est (X):	378930
UTM Nord (Y):	4618125

Classificació

Número de fitxa	08170 - 22
Àmbit:	Patrimoni natural
Tipologia	Espècimen botànic
Estil / època:	Contemporani
Segle	XIX
Any	1864?
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Lúdic
Titularitat	Pública
Titular:	Ajuntament dels Prats de Rei. Plaça Major, 1 (08281 Els Prats de Rei)
Autoria de la fitxa	Jordina Sales Carbonell
Data de registre de la fitxa:	dl., 21/11/2016 - 01:00

Descripció

A les afores de la població de Prats de Rei, a la zona d'horts i just al costat de la Font del Raval, es localitzen quatre exemplars de plataners de gran alçada i copa ample. Pertanyen a la família de les platanàcies, gènere 'Platanus', espècie 'Platanus x hispanica'. La família de les platanàcies està constituïda per un sol gènere, el plàtans d'ombra. Tenen fulles caduques, palmades, simples, alternes, de pecíol llarg i de mida mitjana-gran, dividides en 3 o 5 lòbuls aguts i irregularment dentats. L'escorça vella, més fosca, es desprèn en plaques irregulars deixant al descobert la nova, més clara i verdosa, fet que dona al tronc un aspecte blanquinós característic. Són típiques del gènere les seves inflorescències a mode de bola compacta, formades per diminutes flors unisexuals, formant un complex anomenat poliaqueni. A Prats de Rei, com a la resta del país, domina l'espècie 'Platanus x hispanica', d'origen híbrid entre el 'platanus orientalis' (procedent de l'Europa Sud-oriental) i el 'platanus occidentalis' (d'origen Nord Americà). Molt probablement, aquests plataners es van plantar quan es va construir la Font del Raval, l'any 1864, per tal de configurar una zona d'esbarjo entorn la frescor de l'aigua i l'ombra dels arbres. Per tant aquests exemplars tindrien més de 150 anys d'antiguitat, dada que concorda amb el diàmetre i alçada que presenten.

Història

Aquesta espècie d'arbre, molt resistent a la contaminació atmosfèrica d'origen antròpic, i que pot arribar a viure segles, el trobem sovint a les carreteres i avingudes, a passeigs i jardins, seleccionat pel seu ràpid creixement, així com per la densa ombra que produeix. A més, creix de forma espontània en marges de rius i torrents de tot el país. Un fet característic d'aquest arbre és que molt freqüentment són infectats per fongs a nivell de tronc, cosa que provoca espectaculars forats a la seva fusta, molt habituals en exemplars de gran mida. La plantació massiva de plataners als marges de les vies de comunicació es va començar a produir a partir d'inicis del segle XIX, durant l'ocupació napoleònica, i aquest element estètic es va posar en greu perill a partir dels anys 60 del segle XX, quan la reforma i eixamplament de les calçades va propiciar la tala de gran part d'aquests plataners. Tot i així, bona part dels plataners que s'havien ubicat fora d'aquestes vies rodades, com és el cas dels plataners de la Font del Raval, encara es conserven en l'actualitat.

